

Spre izvor

Ion.mihaiu

Mergeam în lungul drumului de fier
sărind febril traversă cu traversă
într-un picior de stârc, prizonier
acestui joc de-a pasărea inversă.

Și mirosea a păcură încinsă
și-a pietre sângerând sub roți de tren;
spre orizont, pe linia întinsă
săream din doi în doi în salt de ren.

Mergeam locomotivă spre izvor
și-n urma mea trăgeam în șir vagoane,
și eram mie însumi călător
șezând la geam pe două geamantane.

Vedeam apoi poteca spre poiană
și deraiam din mersu-ntr-un picior,
îmi regăseam ființa mea umană
și alergam cu sete spre izvor.

23 martie 2016, București